

A R I A.

1

NAm quid *Delicia*,
 Quas Virtus respuit?
 Quid sunt *Divitiæ*,
 Si Virtus deficit?
 Sunt comptæ Furia,
 Quæ cor excruciant:
 Sunt virus animæ;
 Hanc enim enecant.

2

Quid tandem *Gloria*,
 Quam Mundus blaterat?
 Quid celsa culmina,
 In quibus habitat?
 Sunt præcipitia,
 In quibus pereunt,
 Qui foveant vitia,
 Virtutem negligunt.

Gen. Brit. Functus legatione sum; navem repeto, & littus Britannicum. *Virt.* Vale, dilecte Genie! Ego remaneo, & Mundum renovo cælo auspice. *Mund.* Salve hospes. Quid novi peregrinis ex terris nuncias? nam Mundum delectat novitas. *Virt.* Novi nihil tibi affero præter me. At tu vicissim dicito, quid agas hoc in nemore. *Mund.* Quæro voluptatem, & in hac felicitatem. *Virt.* Turpis voluptas, vana felicitas! usque cum bestiis habitare, usque deliciis silvestribus inhiare. *Mund.* Falleris. Mundi recreatio non est sola venatio. Quæro delicias, sed semper alias. Sic nulla me fatigat satietas, & semper delectat varietas.

A R I A.

JAm placet venatum exire;
 Nunc musicam juvat audire:
 Jam saltito, vel equito;
 Jam ludo; mox deambulo.
 Nunc garrus velut Sybilla,
 De hoc, & de hac, & de illa.
 Nunc vocant me spectacula,
 Jam cætus, & convivia.
 Nunc dormio, quamdiu lubet;
 Nunc ago, quod impetus jubet.
 Hæc vitæ meæ series;
 Sic lætæ semper fluunt res.

Virt. Poteras paucioribus dicere, vitam te vivere mollem, & otiosam; vitam pretiosam. Nam quot alii vivunt miserrime, quia tu jucunde vivis, & commode!

A R I A.

Miseri agricolæ!
 Orphani, & viduæ!
 Quo vobis sudore,
 Quot curis, & quanto mœrore,
 Mundus, & Mundi deliciae stant!

Quot cient vobis lacrymas,
 Quot imperant vigiliis,
 Qui se cum Mundo deliciis dant!

Concup. Vah inuisum aspectum! quis huc adduxit hostem Concupiscen-
 tiæ, mastigem omnis lætitiæ, vitæ melancholicæ architectum? *Virt.* Erras.
 Virtus Mundum non vetat deliciari, sed delicias jubet moderari. Molli otio,
 jocos, & stultiloquio horas, dies, menses, annos consecrare; nil præter lu-
 dos, & epulas; nugas, & ineptias unquam cogitare; indigna res est homine
 sano, indigna Christiano. *Concup.* Innocentes delicias nullius vetat legis
 auctoritas.

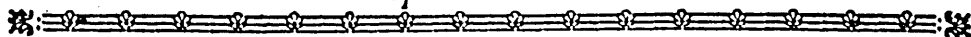
A R I A.

I
IN hominis obsequium
 Hunc orbem fecit Deus;
 Et voluit, ut omnium
 Sit rerum usus meus,
 Deliciis carere nos
 Si idem voluisset,
 An aures, os, & oculos,
 An corpus hoc dedisset?

2
 Cur ergo, quod is approbat,
 Tu plectis, ut Megara?
 Cur sensibus, quos dederat,
 Nos spoliās fœvera?
 An providum Artificem
 Erroris incusabis,
 Et hominem in stipitem,
 Aut saxum transmurbis?

Virt. Animal crassum, & indocile! inter *usum*, & *abusum* disce di-
 stinguere. Usus deliciarum Deus approbat, abusus vituperat. *Concup.*
 Madame, nos venamur. Tu interim antrum aliquod ingredi, & Threnos
 Jeremiæ, vel Psalmos Penitentiales nobis occine.

Repetitur Chorus.

CHORUS I.

Virtus Christiana damnat Mundi Artes *vanas*, & *malas* in *Di-*
vitiis acquirendis; dein praxin Mundi in *Divitiis expen-*
dendis in luxum, & nugas.

Concupiscentia. Mundus. Virtus Christiana. Chrysopœja.
Gazophilia. Mercatura. Comites. &c.

A R I E T T A.

Chryf. **E**Ja!
 Triumphā Chrysopœja!
 Quod hæstenuſ increduli
 Negarunt Academici,
 Id potuit,
 Et præstitit.

X 2

Qmnis

Omnia dans omnibus
Lapis Philosophicus.

Eja!

Triumphæ Chryſopœjæ!

Viginti, quadraginta, ſexaginta, octoginta, centum aurei! hem fructum mei artificii. *Mund.* Miraculum! Miraculum! cito! cito inventum feliciffimum inter tubas, & tympana proclama per compita.

A R I O S O.

DIves ſum, felix ſum!
Cor meum gaude!
Plaude maſupium!
Et rurfum plaude!

Virt. Exultantem denuo, ni fallor, te invenio. *Mund.* Et quidni? Cauſſa lætitiæ ſolidæ ſunt hæ vulpeculæ, quæ Chryſopœjæ beneficio reſonant in hoc maſupio. *Virt.* Si verum eſt aurum, gratulor; ſed fraudem ſubefſe ſuſpicio. Age, tentemus experimento, an ſuſpicio careat fundamento. - - - Ignis examinabit, & quæ fides Chryſopœjæ ſit, manifeſtabit. - - - *Mund.* Placet probatio. - - - *Virt.* Ergo ignem hoc ſolle animo. - - - *Mund.* Superi! quale ſpectaculum! - - - *Virt.* Quod ſuſpicabar, demonſtratur ad oculum. - - - *Chryſ.* Quid accidit? *Virt.* Aurum, quod feceras, in cineres abiit; Mercurius cum fumo evanuit. *Mund.* Siccine Chryſopœjæ me decipit? *Virt.* Vah impoſtorem! *Chryſ.* Vah te proditorem! *Mund.* Et qualis tu redis nuncius? *Gaz.* Infeliciffimus! labor, & ſpes omnis mihi impoſuit, hæc virga nihil prodidit, dæmunculus nihil profuit, theſaurus quæſitus nuſquam apparuit.

A R I O S O.

MEndax Diabole!
Tu me deceperas;
Multa promiſeras,
Nihil dediſti.

Orcum jam repete,
Unde veniſti.

Concup. Courage, Madame! Ede, bibe, lude, epulare! Licet jam deliciis, ut lubet, innatare. Novas aſſero ſuppetias, partas meo labore pecunias; ſive, ut vocamus, *Fructus induſtrialis*. *Mund.* Unde iſti, & quales? *Concup.* Praxis eſt varia; hanc mea te docebunt axiomata.

A R I A.

Diteſcere volentium
Hoc primum ſit principium:
Quod vis, & potes, cape.
Si clam non potes, rape.

2
Vis, Dolus, Injuſtitia
Sunt antiquata nomina;
Uſura, Simonia,
Sunt pars œconomix;

Qui

Qui splendido justitiæ
Rapinam tegit nomine,
Industrius vocatur,
Et licite ditatur.

Mercat. Madame, an nihil placet de meis mercibus? *Conc.* Quid habes dignum magnis sumptibus? *Mercat.* Quidquid facit magnificam, pulchram, & splendidam.

A R I E T T A.

EN telas holosericas,
Argenteas, & aureas,
Flabella, sudariola,
Inaures, horologia;
Armillas, specula,
Olfactoriola;
En varia
Monilia.

Denique cimelia generis varii, justii pretii. *Mund.* Placet varietas, rapit novitas. *Conc.* In forma conclusio: eme, quod arridet genio. *Mund.* Nempe ad quid divitiæ, nisi ut ornent me? Merces, & artes exteræ facient me coram orbe splendescere.

A R I E T T A.

GAllus si mihi est sartor & sutor;
Nova quotidie veste si utor;
Si me gemmarum fulgentem thesauro,
Plenam argento si cernent & auro;
Magnam dicent exteri,
Adorabunt subditi.

Virt. Sed quid fiet denique, si pergis ita splendescere? quid erit tua magnificentia, nisi paupertas splendida?

A R I A.

AH! cur, ut pulchra sis,
Te destruis?
Provinciarum pretia
In veste tua splendent;
Multorum patrimonia
Ex aure una pendent.
Sed interim domestica
Res occidit, & publica;
Ditantur regna extera,
Exhausta gemit patria,

2
Ad quid hæc, obsecro,
Perditio?
Ad quid hæc pompa capitis,
Hæc strues cincinnorum?
Ad quid tot nova invenis
Tormenta capillorum?
Ad quid tot novæ tunicæ,
Tot tæniæ, tot fimbriæ,
Tot gemmæ, tot monilia,
Tot vittæ, tot palliola,

Ossa rodunt liberi,
Fame pallent subditi:
Dum tu formosa es.
Indigna res!

Fasciæ, & annuli,
Crepidæ, & calcei?
Ad quid tot alia
Crepundia?

Mund. Nondum sufficiunt allata subsidia; nova mihi est opus pecunia.
Virt. Exhausta sunt æraria, exhaustæ urbes, & oppida. *Concup.* Ergo contrahamus debita; expungent futura secula. *Mund.* Promptum consilium.
Conc. Et necessarium, si amas voluptatem, si vis tueri pristinam majestatem.

D U E T T O.

Conc. **S**ic famam, ut sol radios,
Per orbem dilatabis.
Sic nomen apud posteros
Æternum conservabis.
Sic tibi, qui videbunt te,
Submittent se.

Virt. Sic perdes te, & liberos;
Sic famam profligabis.
Egenos cernes subditos,
Ac tandem mendicabis.
Sic laute, & magnifice
Consumes te.

CHORUS II

Exhibet Mundi *Superbiam* a Virtute Christiana frustra
reprehensam; & a Divina Nemese bello & peste
punitam.

Concupiscentia. Mundus. Punctum Honoris. Virtus Christiana. Nemesis Divina. Mars. Mors. Comites &c.

Punct. Hon. Adeste, quotquot vultis Mundo famulari; quotquot a Mundo cupitis amari; adeste animis, & audite, quæ nuncio. Punctum Honoris sum, cor & pupilla vestræ Dominae; hujus nomine in mea effigie cultum a vobis exigo: si negatis, per vim extorqueo. Sed ut libera sit devotio, aures advertite, & quantus sim, intelligite.

A R I A.

Sum equidem gracilis nanus,
Sum punctum, sum nihil, sum vanus;
Sum blandus blandientibus:
Væ tamen me lædentibus!
Si tangor digiro,
Si pungor verbulo,
Mox sentio bilem, mox ira candesco,
Et aquæ ferventis in morem tumesco;
Intonant classica, intonant æra,
Fulgurat stricta in necem machæra,

Domina!

Domina! Captavi benevolentiam, disposui animos ad reverentiam. *Mund.* Igitur ad hanc aram præstare homagium, facite sacrificium. Si re-
nuctis, indignationem meam sentietis. Nam quisquis mei Punctum Honoris
negliget, mihimet injuriam faciet. *Concup.* Ergo procumbite. - - - Cultum
verbis, & factis ostendite.

Chorus Servorum Mundi.

Venite, adoremus!
Honoris,
Orbis Dictatori,
Mundi ad imperia
Nos & nostra omnia
Submissi consecremus.

Virt. Quid audio? - - - Imo quid video? - - - Vah! execranda su-
perstitio! *Conc.* Os opprime, canis satyricæ. *Virt.* Quo te abripit insana
superbia, ut aram statuas tibi, postules sacrificia? *Mund.* Quod facio, per-
mittit status conditio. Homines inter homines excellere vult ordo Provi-
dentia. *Virt.* Vult, sed sine præjudicio divinæ gloriæ; hanc præ nostra nos
decer quærere. *Conc.* Cæli contentus gloria cæli Dominus in terris nil quærit
amplius. Dei terrestris, aut saltem semidei titulum relinquit filiis hominum.
Mund. Age igitur, flecte genua, & Puncto Honoris sacrifica; ni facis, pænas
dabis exilio. *Virt.* Unum adoro Dominum; uni sacrifico. Quem jactas Deun-
culum, negligo, abiicio, conpuro. *Punct. Hon.* Blasphemia! Vindictam po-
stulat contumelia; læsum est Punctum Honoris. *Mund.* Facesse illico, aut eris
victima mei furoris. *Virt.* Fugio, ne, quod vos manet, involvar supplicio.

T R I O.

Mund. Concup. Punct. Hon.

ABi, Cato inhumane,
Morum censor male sane!
Ibi sedem elige,
Ubi viles animæ
Jacent sine nomine,
Sine cura gloriæ.
Ibi cætum, ibi
Domum quære tibi.

Nemesis. Jo! triumpho! - - - Virtus est in exilio. Nemo est igitur,
qui mihi resistat, si punio. - - - Adeste, mei Satellites, Honoris Divini vindi-
ces! - - - *Mund.* Quid hoc spectaculi? *Conc. & Punct. Hon.* Fugiamus a
facie irati Domini. *Nem.* Fugite, fugite; non effugietis manum ferientis Ju-
stitiæ. Mars insistit vestigiis, Mors latet in insidiis. - - - - - *Mars & Mors.*

Sistite,

Sistite, & p̄anas iratæ Nemesei persolvite. *Mund. Conc. & Punct. Hon.* Eheu! --
parce Justitia! *Nem.* Sera suspiria! -- In profundum demergito, qui super
astra cæli sedem affectabant in Dei solio. ---

A R I A.

HÆc p̄ana est; hic terminus
Superbiæ Mundanæ,
Quæ stolidis conatibus
Se inflat instar ranæ.
Dum magno garrit strepitu
Honoris Punctum sui,
Conteritur cum sonitu,
Ac gemens dicit: *fui.*

Mors. Fecimus imperia. *Mars.* Quid ultra mandas, Justitia? *Nem.*
Ut satisfiat Justitiæ, etiam Mundi reliquias excindite. *Mars & Mors.* Obe-
diemus, excindemus.

D U E T T O.

Mars.
EGo facem præferam:
Hac in orbe sæviam.
Vicos, aulas, oppida,
Arces, & palatia
Cremabo.
Quod a flammis reliquum,
Sentiet hunc gladium:
Homines ut pecora
Nulla facta gratia
Mactabo.

Mors.
Ego pestilentiam
Late terris inveham.
Hac in cœmeteria
Hortos, agros, compita
Mutabo.
Tandem siquis Martium
Evitabit impetum,
Belli post vestigia
Strage Mundum ultima
Vastabo.

Nem. Placent Nemesei vestra consilia. Sic meretur plecti Mundana su-
perbia. Sed prius hoc in littore monumentum extincto Mundo statuetis, &
hoc epitaphium ejus posteris relinquetis. *Mundus transit, & Concupiscentia*
ejus. 1 Joan. 2 v. 17. ---

C H O R U S.

Mars, Mors, & utriusque Comites.

Nunc jungamus agmina,
Et jubente Nemesei
Opera unanimi
Sanguine, & cædibus,
Morbis, & funcribus
Impleamus omnia.

Univ. Bibl.
München